Snímače.

Meranie fyzikálnych veličín je jednou z najdôležitejších metód získavania informácii o stave riadeného systému. Ich následné spracovanie a zobrazenie, či už v analógovom alebo digitálnom tvare, slúži ako vstupná veličina do operatívneho, poloautomatizovaného alebo automatizovaného riadenia systému.

Analógové spracovanie signálu je najčastejšie riešené pomocou filtrácie signálu a odstránenia prípadných interferencií a jeho úprava na potrebné úrovne, zrozumiteľné pre riadiaci systém (napr. analógové zobrazovacie prvky pre operatívne riadenie).

Číslicové spracovanie signálu je vždy spojené s diskretizáciou elektrickej veličiny podľa času a podľa veľkosti. Prevodníky AD a DA tvoria základ analógových vstupno/výstupných častí mikrokontrolerov.

Základné parametre AD a DA prevodníkov

Rozlišovacia schopnosť - je daná počtom rozlíšiteľných úrovní analógového signálu.
 Pre n-bitový prevodník je to 2ⁿ úrovní pre m-miestny prevodník je to 10^m úrovní.
 Napríklad:

pre n=8 je 2⁸=256 úrovní pre m=3 je 10³=1000 úrovní

- Rozsah prevodníka (FS) je daný maximálnou a minimálnou hodnotou veličiny. Označuje sa zvyčajne symbolom FS(Full scale). Napríklad $0 \div 10V, \pm 5V$, a podobne.
- Krok kvantovania (LSB) alebo aj citlivosť prevodníka je najmenšia rozlíšiteľná veľkosť analógovej veličiny, čiže rozdiel susedných hodnôt analógovej veličiny pri ktorých nastáva prechod jedného kódového slova k druhému. Označuje sa LSB (Least Significant Bit)

$$LSB = \frac{FS}{2^n} = \frac{FS}{2^m}$$

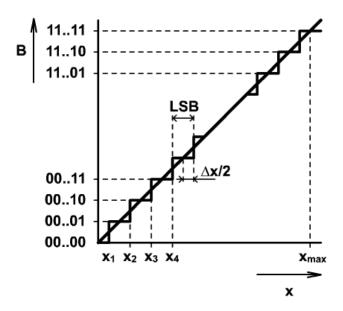
- Chyba kvantovania predstavuje teoreticky maximálny rozdiel medzi hodnotou analógovej veličiny a jej maximálnou hodnotou zodpovedajúcou danému kódovému slovu. Obyčajne je to LSB/2.
- **Rýchlosť prevodu** je určená počtom prevodov, ktoré je schopný prevodník uskutočniť za jednotku času, alebo časom za ktorý vykoná prevodník jeden prevod.

- **Kód prevodníka** určuje v akom kóde pracuje prevodník. Najčastejšie používané kódy sú:
 - binárny kód (Binary Code)
 - binárny kód s posunutím (Ofset Binary Code)
 - inverzný kód (Complement Code)
 - doplnkový kód (Two's Complement Code)
 - binárny dekadický kód (Binary Coded Decimal Digit)
 Špeciálnu skupinu tvoria nelineárne prevodníky napríklad logaritmické, exponenciálne prevodníky.
- Presnosť prevodníka je daná chybou prevodníka. Pri DA prevodníku je to rozdiel medzi skutočnou hodnotou analógovej veličiny, ktorá prislúcha kódovému slovu. Pri AD prevodníku je to rozdiel medzi teoretickou hodnotou analógovej veličiny zodpovedajúcou výstupnému kódovému slovu a hodnotou vstupnej veličiny. Chybu prevodníka možno vyjadriť v dvoch zložkách:
 - aditívna chyba je časť chyby nezávislá od hodnoty analógového signálu. Je konštantná pre celý rozsah. Spôsobená je chybou nuly (posunutím). Udáva sa násobkom kroku kvantovania alebo ako časť rozsahu prevodníka.
 - multiplikatívna chyba závisí od hodnoty analógového signálu. Je spôsobená chybou zosilnenia analógových častí prevodníka.
- **Stabilita prevodníka** vyjadruje stálosť vlastností prevodníka pri pôsobení rôznych rušivých vplyvov (teplota, čas). Vyjadruje sa ako zmena relatívnej hodnoty celkovej chyby prevodníka pripadajúca na jednotku zmeny rušenej veličiny.
- **Použitá logika** určuje s akými typmi logických obvodov prevodník spolupracuje TTL, CMOS, atď.
- **Potlačenie rušivých signálov** vyjadruje mieru potlačenia rušivých napätí na vstupe prevodníka. Pri AD prevodníku sa udávajú:
 - potlačenie súhlasných napätí
 - potlačenie sériových rušivých signálov. Sériové rušivé napätie pôsobí na vstupné svorky s rovnakou amplitúdou, ale s opačnou fázou.

Analógovo-číslicový prevodník (A/D, ADC)

Prevod analógového signálu na digitálny je využívaný často, keďže signály sa skoro výlučne analyzujú a spracovávajú digitálne. A/D prevodníky nájdeme vo všeobecnosti v bežných produktoch spotrebnej elektroniky, ako sú mobilné telefóny, tablety, počítače, ako aj v priemysle vo forme vstupných kariet PLC, robotických zariadeniach, meracích ústredniach a mnohých ďalších.

Prevodová charakteristika AD prevodníka je zobrazená na OBR. Veličina x_i je diskrétna hodnota vstupného signálu (napätie, prúd), B predstavuje výstupnú veličinu AD prevodníka - kód. Na tomto obrázku vidíme, že prevodová charakteristika má stupňovitý priebeh s rovnakým prírastkom. Každej diskrétnej hodnote analógovej veličiny je priradené rovnaké alebo väčšie kódové slovo.

Druhy bežne používaných ADC:

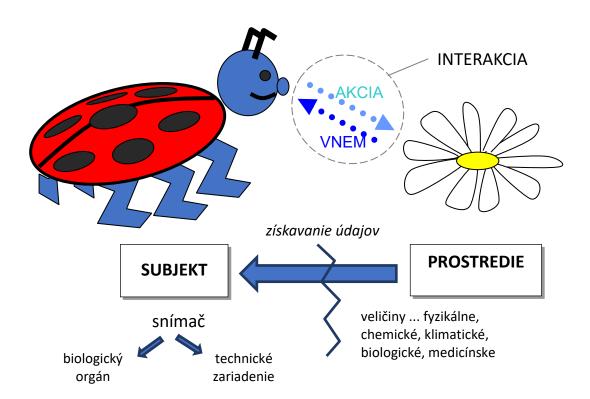
- integračný, s dvojnásobnou integráciou pomalý ale presný, používaný najmä v meracích prístrojoch
- s postupnou aproximáciou (kombinácia digitálno-analógového prevodníka, komparátora a príslušnej logiky) stred v cene, rýchlosti aj presnosti
- flash (najrýchlejší, sústava komparátorov a napäťových referencií)

Číslicovo-analógový prevodník (D/A, DAC)

Digitálne - analógové prevodníky, označované aj ako D/A prevodníky alebo DAC, poskytujú rozhranie medzi diskrétnymi signálmi v digitálnej doméne a spojitými signálmi analógového sveta. D/A prevodník berie digitálnu informáciu (binárna alebo hexadecimálna forma) ako vstup a generuje výstupné napätie alebo prúd, ktorý môže byť použitý pre elektronické riadenie alebo zobrazenie informácií. DAC nájdeme všade tam, kde je potrebné previesť digitálnu informáciu na analógovú, napríklad v mobilných telefónoch, hudobných prehrávačoch, audio technike a podobne.

Senzorová technika

Získavanie údajov nie je matematickou alebo fyzikálnou abstrakciou odvodenou od neorganického materiálu. Pôvodne ide o biologický proces, v rámci ktorého sa každý živý tvor snaží vnímať, merať a vyhodnocovať vonkajšie podnety, aby mohol vykonávať akcie potrebné na svoje prežitie (získanie potravy, získanie partnera, únik pred nebezpečenstvom, a pod.). Každý subjekt, ktorý je vo vzájomnej interakcii s okolitým prostredím, tak získava kvalitatívne a/alebo kvantitatívne údaje o predmete svojho záujmu tým, že vníma a/alebo meria určitú veličinu, ktorá charakterizuje sledovanú vlastnosť. Jednotku styku s prostredím, ktorá bude zabezpečovať vnímanie (snímanie) takýchto veličín, budeme nazývať *snímač*. Vo všeobecnosti tak môže ísť o biologický orgán alebo technické zariadenie.

Podobne ako mnoho iných inžinierskych konceptov aj tento model spätnoväzbového systému je inšpirovaný prírodou, kde snímanie je primárnym vstupom reakčnej (riadiacej) slučky. Snímač sa teda používa na kvantitatívne a kvalitatívne zisťovanie fyzikálnych veličín. Existencia tohto cyklu je možná práve vďaka dostupnosti snímačov schopných spájať fyzikálne javy s elektrickými signálmi obsahujúcimi informácie, ktoré môžu byť uložené a spracované počítačmi. Rovnako dostupnosť aktuátorov, ktoré sú schopné premeniť tieto údaje v počítači na skutočnú zmenu sveta okolo nás, umožňuje vytvárať uzavreté slučky, ktoré sú v podstate riadiacimi systémami zameranými na manipuláciu s okolím podľa našich želaní.

Klasifikácia snímačov

Snímače, podobne ako iné obvodové prvky, môžeme triediť podľa rôznych hľadísk:

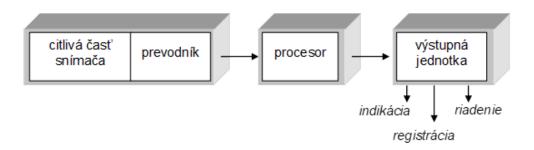
- podľa meranej veličiny: snímače teploty, tlaku, prietoku, radiačných veličín (vo viditeľnom, infračervenom a inom spektre), mechanických veličín (dráhy, rýchlosti, zrýchlenia, krútiaceho momentu a pod.), atď. Vybrané fyzikálne veličiny sú uvedené v Prílohe A;
- podľa fyzikálneho princípu: snímače odporové, indukčnostné, indukčné, kapacitné, magnetické, piezoelektrické, piezoodporové, pyroelektrické, optoelektronické, optické vláknové, atď.;
- klasifikácia podľa energetickej domény: systematické znázornenie javov snímačov na základe energetických domén zahŕňa definíciu energetických domén a ich priradenie k vstupom a výstupom snímača z fyzikálneho hľadiska možno rozlíšiť deväť foriem energie: elektromagnetické žiarenie, gravitačná energia, mechanická, tepelná, elektrostatická a elektromagnetická, molekulárna, atómová, nukleárna energia a energia hmoty. Z praktického hľadiska sa používa matica 6x6 vrátane konverzných javov (pozri nasledujúcu tabuľku), Chyba! Nenašiel sa žiaden zdroj odkazov..

Diagonálne bunky znázorňujú javy v rámci jedinej domény. Vstupné meniče, resp. citlivé časti snímačov, robia konverziu z neelektrickej na elektrickú doménu (sivý stĺpec) a výstupné meniče, resp. akčné členy robia konverziu z elektrickej domény na inú (sivý riadok). 2-rozmerná reprezentácia býva niekedy rozšírená na 3-rozmernú (do tzv. senzorovej kocky), ktorá však nemá reálny praktický význam.

- podľa styku s meraným prostredím: snímače bezdotykové (proximitné) a dotykové (taktilné);
- podľa technológie výroby: snímače mechanické, elektromechanické, pneumatické, elektrické, elektronické, elektrochemické, polovodičové, mikroelektronické, monolitické, tenkovrstvové, hrubovrstvové, optoelektronické, a pod.;
- podľa vplyvu (narušenia) prostredia: invazívne a neinvazívne;
- podľa transformácie signálu: aktívne a pasívne. Vo všeobecnosti prevodníky neelektrickej veličiny na inú neelektrickú veličinu aj prevodníky neelektrickej veličiny na elektrickú veličinu odoberajú energiu potrebnú na svoju činnosť z meraného procesu. Prevodník (resp. snímač), ktorý sa pri pôsobení snímanej veličiny správa ako zdroj energie, sa nazýva aktívny prevodník (resp. aktívny snímač). Prevodník (resp. snímač), v ktorom sa pôsobením meranej veličiny mení niektorý jeho obvodový parameter (v prípade elektrických prevodníkov napríklad odpor, kapacita, indukčnosť) a ktorý treba ďalej transformovať na napäťový, prúdový alebo iný signál, sa nazýva parametrický alebo pasívny prevodník (resp. pasívny snímač). Pasívne prevodníky využívajú časť energie z procesu na zmenu svojich parametrov a ďalšiu transformáciu na výstupný elektrický signál požadovaného typu podmieňuje odber energie z pomocného zdroja.

Merací reťazec

Základnou štruktúrou na získavanie a spracovanie informácií je informačný alebo merací reťazec (kanál), zložený zo vstupnej jednotky, procesora a výstupnej jednotky. Vstupnou jednotkou reťazca je merací snímač. Snímač (citlivá časť meracieho snímača) je v priamom styku s meraným prostredím a ako primárny zdroj informácie meria sledovanú fyzikálnu veličinu a podľa určitého definovaného princípu transformuje informáciu poskytovanú zdrojom informácií na signál, najčastejšie elektrický. Citlivá časť snímača býva doplnená prevodníkom vtedy, ak jej "prirodzený" výstupný signál nevyhovuje z hľadiska prenosového média použitému spôsobu spracovania signálov. Ako už bolo vyššie uvedené, kombinácia s meracím prevodníkom sa tiež označuje ako merací člen. Snímač je najdôležitejšou časťou informačného alebo meracieho kanála, pretože určuje kvalitu získaného signálu (informačný obsah, presnosť, stabilitu, rýchlosť merania a pod.) a rozhoduje o cene kanála.

Procesor zabezpečuje primárne spracovanie výstupných signálov vstupnej jednotky z hľadiska podmienok prenosu, využitia alebo ďalšieho spracovania signálov (unifikuje úrovne signálov, digitalizuje, a pod.). Unifikácia signálov umožňuje dosiahnuť modularitu systému. Pre prenos informácie medzi jednotlivými časťami automatizovaného systému sú dohodou zavedené určité veľkosti signálov tak, aby sa racionálne mohli vyrábať nákladnejšie členy automatizačného reťazca (regulátory, zapisovače, zobrazovacie členy, a pod.). Ich vstupy a výstupy sú nastavené práve na signály určitej veľkosti pri využití celého rozsahu.

Vo výstupnej jednotke sa spracovaný signál indikuje (napr. vo vizuálnej alebo akustickej podobe), registruje (napr. záznamom do pamäti, na magnetickú pásku, graficky, a pod.) alebo sa použije priamo na riadenie (reguláciu) sledovaného procesu.

Vlastnosti inteligentných snímačov

Inteligentný snímač sa od konvenčných snímačov líši tým, že je schopný plniť dodatočné funkcie v mnohých oblastiach. Môžeme ich zhrnúť nasledovne:

- a) manipulácia s údajmi charakterizujúcimi snímaný proces:
- zosilnenie a digitalizácia signálov s ich následným softvérovým spracovaním;
- dosiahnutie linearity (základný snímač zvyčajne neposkytuje lineárny signál) možno použiť tzv. vyhľadávacie tabuľky (angl. Lookup Tables), naprogramovateľné pre každý individuálny snímač;

- digitálna filtrácia na obmedzenie šumu alebo iných nežiadúcich vplyvov (softvérovo realizované filtre môžu byť oveľa dokonalejšie ako filtre s diskrétnou elektronikou);
- kompenzácia účinkov prostredia s cieľom dosiahnutia vyššej presnosti snímania (napr. teplotná kompenzácia);
- pri snímaní rôznych fyzikálnych signálov prítomnosť mikroprocesora uľahčuje násobenie, sčitovanie alebo delenie viacerých signálov.

Uvedené možnosti prinášajú úžitok vo viacerých smeroch:

- privedenie dodatočných signálov do riadiacej jednotky býva nákladné (potreba ďalších snímačov a vodičov či komunikačných liniek), čo použitie inteligentných snímačov eliminuje;
- presnosť signálov je vyššia, pretože informácie sú spracúvané v mieste, kde sú aj snímané - redukujú sa negatívne účinky prenosu na väčšie vzdialenosti (šumy na vedení, rozdiely elektrických potenciálov, a pod.);
- softvér v hlavnom radiči možno zjednodušiť, čo zrýchľuje riadiacu slučku.
- b) poskytovanie diagnostických informácií;

Existujú dve oblasti, kde inteligentný snímač zvyšuje hodnotu systému poskytnutím diagnostických informácií:

- zariadenia sú navrhované tak, aby fungovali v špecifických fyzikálnych podmienkach inteligentný snímač je schopný tieto podmienky monitorovať a informovať aplikáciu, keď dôjde k prekročeniu hraničných hodnôt (napr. proximitný snímač môže vyhodnocovať nielen prítomnosť alebo neprítomnosť cieľového objektu, ale vyhodnocovať aj jeho vzdialenosť a upozorňovať na to, že je príliš blízko alebo príliš ďaleko; podobne optoelektronický snímač je schopný na základe snímaného signálu vyhodnotiť narušenie súososti reflektora alebo znečistenie šošoviek; fotobunka s úzkym zväzkom lúčov môže pri silných vibráciách generovať falošnú informáciu, čomu sa dá zabrániť informovaním nadriadenej úrovne o prekročení vibračných limitov a pod.);
- zmena niektorých vnútorných parametrov (napríklad vplyvom starnutia, znečistenia)
 môže tiež znamenať zhoršenie presnosti v tomto prípade inteligentný snímač
 diagnostikuje vnútorné kritické parametre a informuje o poruchách a chybách.

Obidva typy diagnostických informácií (o stave prostredia a o vnútornom stave snímača) umožňujú vyhlásiť technický poplach, že sa systém a/alebo jeho časť dostávajú do kritického stavu ešte pred tým, ako vznikne skutočná porucha.

c) schopnosť konfigurovateľnosti, napríklad:

- stanovenie, "ako veľa" má byť signál zosilnený;
- stanovenie teplotnej stupnice, v ktorej majú byť vyjadrované hodnoty (napr. Celsius alebo Fahrenheit);
- prepínanie meracích rozsahov;
- programovateľné oneskorenie zapnutia/vypnutia;
- výber stavu normálne zopnutý (N.C.) a normálne rozopnutý (N.O.);

• 8- alebo 12-bitová rozlíšiteľnosť; a iné.

Pružná nastavenie konfiguračných parametrov snímača minimalizuje počet rôznych snímačov, ktoré by inak musel používateľ používať alebo skladovať pre potreby výmeny. Vďaka inteligencii snímača je možná jeho optimalizácia a použitie vo viacerých rôznych aplikáciách.

d) schopnosť uschovávať informácie, napríklad:

- história zariadenia (napr. počet hodín prevádzky snímača, zaznamenané poruchy);
- konfiguračné nastavenia (aké, kedy, kto, čo);
- sériové číslo, dátum výroby, katalógové údaje, hodnoty parametrov pri záverečnom výrobnom teste.

Všetko je uložené priamo v zariadení a nemusia existovať dodatočné záznamy komplikujúce prístup k informáciám.

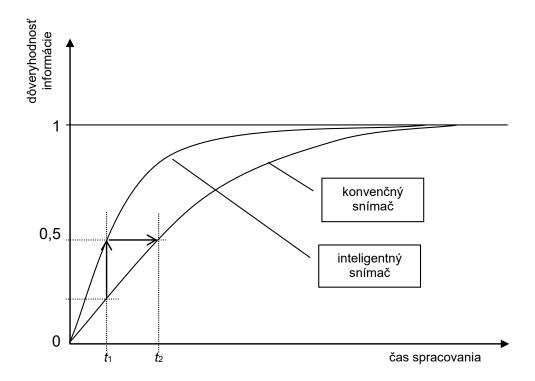
e) schopnosť digitálnej komunikácie:

Množstvo informácií generovaných inteligentným snímačom je také vysoké, že nie je možné použiť jeden vodič pre každú z nich, preto je potrebný flexibilný systém sériovej komunikácie. V priemysle možno nájsť dvojbodové (angl. *point-to-point*) spoje aj siete so sériovým prenosom. Trendom je tvorba komunikačných digitálnych sietí. Digitálna sériová komunikácia zvyšuje spoľahlivosť systému, napríklad z titulu vyššej odolnosti voči elektromagnetickému rušeniu. Požadované dáta sú prenášané iba vtedy, keď je príslušná informácia potrebná.

f) schopnosť adaptívneho správania sa:

Použitím adaptívnych technológií sa zvyšuje životnosť zariadena (napr. kompenzovaním zmien parametrov vyvolaných starnutím častí snímača) a oblasť použiteľnosti (automatická adaptácia na rôzne podmienky prostredia). Takisto sa zvyšuje opakovateľnosť a presnosť meraní. Korekcia a kompenzácia už nie sú chápané ako stredné (priemerné) hodnoty, ale uplatňujú sa priamo počas doby merania.

Z nasledujúcej dynamickej prechodovej charakteristiky (**Chyba! Nenašiel sa žiaden zdroj odkazov.**) vyplýva, že inteligentný snímač je schopný získať v danom čase dôveryhodnejšiu informáciu ako konvenčný, resp. na dosiahnutie rovnako dôveryhodnej informácie potrebuje inteligentný snímač menej času ako konvenčný ($t_1 < t_2$).

V súvislosti so senzorovou technikou existujú diskusie o obsahu pojmov "smart", "inteligentný" a iných vo výpočtových systémoch v kontexte umelej inteligencie. Napríklad zdroj **Chyba! Nenašiel sa žiaden zdroj odkazov.** porovnáva inteligentné senzorové systémy s inteligenciou hmyzu a na základe toho formuluje 5 základných vlastností inteligentných senzorových systémov:

- a) prispôsobujú sa prostrediu, optimalizujú detekčný výkon snímačov, spotrebu energie a komunikáciu;
- b) zaznamenávajú surové nespracované údaje (angl. Raw Data) a extrahujú informácie, ktoré sú definované ako miera toho, ako dobre údaje zapadajú do informačných vzorov, či už vopred naprogramovaných alebo naučených;
- c) sú preprogramovateľné prostredníctvom ich komunikačného portu a umožňujú externý prístup k nespracovaným údajom, programovým premenným a všetkým úrovniam spracovaných údajov;
- d) dokážu nielen rozpoznať vzory, ale môže tiež predpovedať budúci časový vývoj vzorov a poskytnúť zmysluplné metriky spoľahlivosti takýchto predpovedí;
- e) ich záznam má určitý stupeň sebauvedomenia prostredníctvom vstavanej kalibrácie, kontroly interného riadenia procesov a opätovného spustenia (reštartu) a meraní "normálnej" a "abnormálnej" prevádzky vlastných procesov.

Týchto 5 charakteristík následne slúži ako východiskový bod pri definovaní inteligentného (*smart*) senzorového uzla senzorovej siete integrujúcej veľké počty snímačov do riadiaceho systému za účelom výroby, údržby, monitorovania alebo plánovania. *Smart* snímače tak poskytujú skôr informácie ako surové dáta.

Snimače teploty

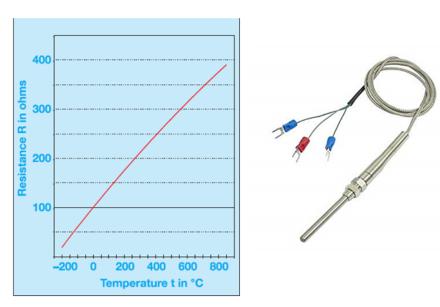
Odporové kovové snímače teploty

Odporové kovové snímače teploty (angl. Resistance Temperature Detectors, RTDs) vyhodnocujú zmenu odporu ΔR ako funkciu zmeny teploty $\Delta R = f(\Delta \vartheta)$, kde R je elektrický odpor kovového vodiča a $\Delta \vartheta$ je zmena teploty. Základné požiadavky určujúce rozsah, presnosť a konštrukciu snímača sú nasledovné:

- teplotný koeficient odporu α musí byť maximálny a v čase stály;
- nominálny odpor (odpor pri referenčnej teplote 0 °C) musí byť maximálny.

Poznámka: pri nižších hodnotách nominálneho odporu bude snímačom pretekať podľa Ohmového zákona vyšší prúd a viac tak prispievať k samoohrevu snímača. Vyššie α znamená vyššiu citlivosť.

Typickým reprezentantom a svetovým priemyselným štandardom v tejto skupine snímačov je snímač Pt100 (Obr.). Je tvorený platinovým odporovým drôtom, ktorý má pri teplote 0 °C odpor 100 Ω . Po zohriatí na 100 °C hodnota odporu vzrastie na hodnotu 138.5 Ω .

Obr. Priemyselný štandard Pt100

Na presný opis statickej závislosti možno použiť zložitý polynóm – pozri napr. **Chyba! Nenašiel sa žiaden zdroj odkazov.**. V malom rozmedzí teplôt môžeme závislosť linearizovať a použiť zjednodušené vzťahy:

$$\Delta R = R_0 \cdot \alpha \cdot \Delta \vartheta$$
 alebo $R_{\vartheta} = R_0 \cdot (1 + \alpha \cdot \Delta \vartheta)$,

(Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..1)

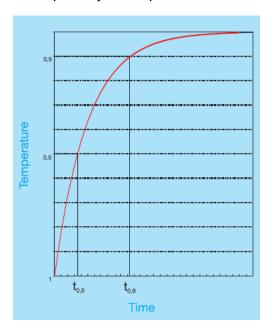
kde α [°C⁻¹] je teplotný koeficient odporu; $\Delta R = R_{\vartheta} - R_0$ je rozdiel odporov R_{ϑ} [Ω] pri neznámej teplote ϑ [°C] a R_0 [Ω] pri referenčnej teplote 0 °C; a $\Delta \vartheta = \vartheta - 0$ [°C] je uvažovaný rozdiel teplôt.

Pre štandard Pt100 je chyba merania pri 0 °C rovná 0.125 °C, čomu zodpovedá 0.06 Ω . Platina je obľúbená najmä preto, lebo má vysoký bod topenia (1768.25 °C) a je chemicky inertná. Snímače môžu byť vyrábané ako vinuté a vrstvové, s nominálnymi hodnotami 50, 100, 200, 500, 1000, 2000 Ω . Môžu byť zaradené do rôznych tried presnosti (napr. A a B). Teplotný koeficient platiny $\alpha_{Pt}=0.00385$ °C $^{-1}$. Na porovnanie, pre kovy nikel a meď by platilo: $\alpha_{Ni}=0.00618$ °C $^{-1}$ a $\alpha_{Cu}=0.00426$ °C $^{-1}$.

Snímač na báze niklu by bol určený pre rozsah teplôt -60 °C až +200 °C. Vďaka vyššej hodnote teplotného koeficienta by bol citlivejší, s menšou časovou konštantou a cenou, ale aj s menšou linearitou a nevratnými zmenami odporu nad 300 °C. Je vyrábaný s nominálnymi hodnotami 100, 1000 a 5000 Ω a určený pre meracie prúdy 0.2 až 1.5 mA.

Ako náhrada platiny sa niekedy používa aj zliatina zlata a striebra (Au-Ag).

Odporové kovové snímače teploty sa najčastejšie používajú na meranie povrchov telies, v klimatizácii na meranie teploty plynných médií, a pod. Ich nevýhodou je pomalá časová odozva (Obr.). Prechodová funkcia sa meria ponorením snímača do prúdu teplej vody alebo vzduchu. Čas $t_{0.5}$ je čas merania potrebný na dosiahnutie 50 % výslednej hodnoty; analogicky čas $t_{0.9}$ je čas potrebný na dosiahnutie 90 % výslednej hodnoty.

Obr. Prechodová funkcia odporového kovového snímača Pt100

Príklady konštrukčného vyhotovenia odporových kovových snímačov teploty sú uvedené na Obr. . V praxi sú k dispozícii najrôznejšie technologické vyhotovenia platiny v kombinácii s inými materiálmi (napr. Pt – sklo, Pt – keramika, Pt – fólia, Pt – chip s vývodmi, Pt – chip s prípojnými svorkami, Pt – chip v tvare valca, Pt – chip technológiou povrchovej montáže, Pt – chip na epoxidovej karte, a pod.).

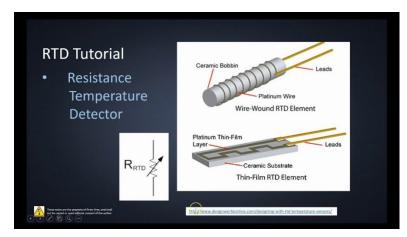
Všetky podrobnosti o priemyselnom štandarde Pt100 sú k dispozícii v technickej norme STN EN IEC 60751: 2022 **Chyba! Nenašiel sa žiaden zdroj odkazov.**. Možno tak napríklad získať referenčné hodnoty v ohmoch v krokoch po 1 °C (pozri ilustračný Obr.). Pre Pt500 alebo Pt1000 musia byť uvedené referenčné hodnoty vynásobené 5 alebo 10, podľa poradia.

Odporové kovové snímače teploty zapájame zväčša do mostíka, pričom musia byť splnené nasledujúce požiadavky:

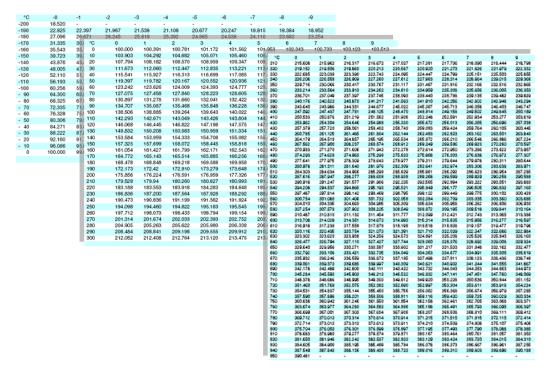
- min. vplyv prúdu pretekajúceho snímačom;
- min. vplyv odporu prívodov (t. j. kolísanie odporu vedenia);
- linearizácia signálu snímača a jeho súčasný prevod na normalizovaný signál (unifikácia).

- a) tenký drôtik bifilárne navinutý na jadre
 - 1 odporový drôtik (ϕ = 20-100 μ m)
 - 2 sklená tyčinka
 - 3 ochranný obal
 - 4 vývody
- b) špirála v keramickom puzdre
- c) tenká fólia:
 - 1 platinová fólia
 - 2 podložka
 - 3 ochranný obal
 - 4 vývody
- d) meracia sonda:
 - 1 snímací prvok
 - 2 ochranný obal
 - 3 prívodné vodiče
 - 4 koncovka

Obr. Príklady konštrukcie odporových kovových snímačov teploty

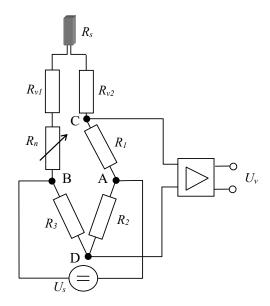
Obr. Ilustrácia referenčných hodnôt Pt100 podľa normy Chyba! Nenašiel sa žiaden zdroj odkazov.

Výrobcovia a dodávatelia udávajú vo svojich katalógoch rôzny počet parametrov s rôznou úrovňou technických (konštrukčných) podrobností a aplikačných poznámok.

Rozpoznávame niekoľko základných typov zapojení:

A. Dvojvodičové zapojenie

Dvojvodičové zapojenie je uvedené Na obrázku, kde R_s je odpor snímača, R_n je nastavovací odpor (umožňuje naladenie odporu prívodov na určitú definovanú hodnotu, napr. na 20 Ω), U_s je stabilizované napájacie napätie, U_v je výstupné napätie a R_{v1} , R_{v2} sú odpory prívodov. Ide o najjednoduchšie zapojenie, v ktorom presnosť merania ovplyvňuje odpor prívodných vodičov.

Obr. Dvojvodičové zapojenie odporového kovového snímača teploty

Na vyváženie mostíka treba pri teplote $\vartheta=0$ °C splniť podmienky:

$$\frac{R_1}{R_2} = \frac{R_2}{R_4}$$
, $R_1 = R_2 = R$, $R_1 = R_2 = R$, $R_3 = R_4$,

(Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným

$$R_4 = R_{s0} + 2R_{v0} + R_n,$$

štýlom..2) (Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so

zadaným štýlom..3)

kde R_{s0} je nominálny odpor snímača pri teplote 0 °C, R_{v0} je odpor prívodného vodiča pri teplote 0 °C a ϑ je neznáma teplota. Potom výstupné napätie U_v :

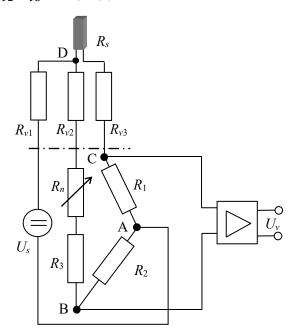
$$U_{v} = A \cdot U_{s} \cdot \frac{\Delta R_{s} + 2\Delta R_{v}}{\Delta R_{s} + 2\Delta R_{v} + R + R_{3} \left(\frac{\Delta R_{s}}{R} + \frac{R_{3}}{R} + 2\right)},$$

(Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..4)

kde A je zosilnenie zosilňovača.

B. Trojvodičové zapojenie

V trojvodičovom zapojení je napájacie napätie (uzol D) vyvedené priamo k snímači. Zapojenie redukuje vplyv prívodných vodičov na presnosť merania. R_s je opäť odpor snímača, R_n je nastavovací odpor (na doladenie odporu vedenia na určitú definovanú hodnotu), U_s je stabilizované napájacie napätie, U_v je výstupné napätie a R_{v1} , R_{v2} , R_{v3} sú odpory prívodov.

Obr. Trojvodičové zapojenie odporového kovového snímača teploty

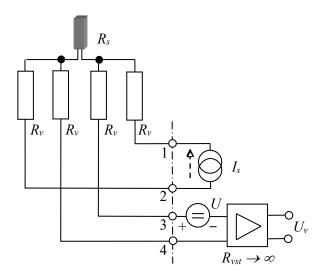
Platí:

$$\frac{R_{AC}}{R_{CD}} = \frac{R_{AB}}{R_{BD}}, R_{AC} = R_1, R_{AB} = R_2, R_{CD} = R_S + R_{v3}, R_{BD} = R_3 + R_n + R_{v2} .$$
 (Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..5)

Zmeny odporu prívodov sa uplatnia v obidvoch zlomkoch (v menovateľoch R_{CD} , R_{BD}), čím dochádza k ich čiastočnej eliminácii.

C. Štvorvodičové zapojenie

Toto zapojenie (Obr. Chyba! **Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom.**1) úplne eliminuje vplyv prívodov R_{vi} . Podmienkou je, aby $R_{vst} > 10^6~\Omega$. Konštantný prúd I_s zo zdroja stabilizovaného prúdu $(R_i \gg R_{vst})$ vytvorí na snímači R_s úbytok napätia $\Delta U = I_s \cdot R_s$ úmerný jeho odporu.

Obr. Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom. 1 Štvorvodičové zapojenie odporového kovového snímača teploty

Výstupné napätie U_v zosilňovača so zosilnením A bude mať pri teplote ϑ hodnotu, ktorá je daná lineárnou funkciou prírastku ΔR_s : $U_v = A \cdot I_s \cdot \Delta R_s$.

Snímače sily, tlaku a tlakovej diferencie

Tenzometrické snímače

Tenzometrické snímače patria k elektrickým nepriamym snímačom silového pôsobenia. Pracujú na princípe zmeny odporu vplyvom deformácie pružiaceho merného prvku, s ktorým je tenzometer pevne spojený. Je schopný vyhodnocovať statické aj dynamické silové pôsobenie. Najvýraznejšie sa piezoodporový (resp. piezorezistívny) jav prejavuje v polovodičoch. Predstava o funkcii snímača vychádza zo vzťahu pre ohmický odpor R vodiča dĺžky I, prierezu S a merného odporu ρ :

$$R = \frac{\rho l}{s}.$$
 (Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so

zadaným štýlom..6)

Pre relatívnu zmenu odporu ${}^{\Delta R}/_{R}$ možno derivovaním predošlého vzťahu dostať:

$$\frac{\Delta R}{R} = \frac{\Delta l}{l} - \frac{\Delta S}{S} + \frac{\Delta \rho}{\rho}.$$
 (Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..7)

Zmeny geometrických rozmerov, t.j. relatívne predĺženie alebo skrátenie snímača, sú obmedzené platnosťou tzv. Hookovho zákona: $\sigma = \varepsilon E_m$, kde $\varepsilon = \frac{\Delta l}{l}$, σ je mechanické napätie a E_m je modul pružnosti v ťahu.

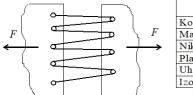
Vstupnou veličinou tenzometrického snímača je tak relatívna deformácia ε a výstupnou veličinou relatívna zmena odporu $\Delta R/R$. Parametrom, ktorý určuje deformačnú citlivosť, je pomer týchto relatívnych zmien. Nazýva sa *koeficient deformačnej citlivosti K*, príp. *tenzometrická konštanta K* (angl. *Strain Gauge*):

$$K=\frac{\Delta R/R}{\Delta l/l}=1+2\mu_p+\beta_\rho\,, \eqno(Chyba!)$$
 Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..8)

kde ΔR je zmena počiatočného odporu; R [Ω] je počiatočný odpor bez pôsobenia sily; Δl je zmena dĺžky; I [m] je počiatočná dĺžka bez pôsobenia sily; μ_p je Poissonova konštanta a β_ρ je koeficient úmernosti. Parameter K sa určuje experimentálne a výrobca ho uvádza s určitou toleranciou. Prvé dva členy na pravej strane rovnice (6.10) vyjadrujú pozdĺžnu a priečnu deformáciu a tretí člen vyjadruje dôsledky mikroštrukturálnych (anizotrópnych) zmien tenzometra. V prípade kovových tenzometrov je vplyv tretieho člena zanedbateľný, t. j. $K\approx 1+2\mu_p$. Teoreticky možno písať: $0<\mu_p<0.5$; prakticky pre kovy platí $\mu_p\approx 0.3$, pre špeciálne zliatiny až 0.5. Hodnota K kovových tenzometrov sa tak blíži číslu 2 (technicky: deformácia snímača 1 promile vyvolá zmenu jeho odporu 2 promile). V prípade polovodičových tenzometrov platí, že $\beta_\rho\gg (1+2\mu_p)$. Hodnota β_ρ sa pohybuje v rozmedzí -100 až +140 (technicky: deformácia snímača o 1 promile vyvolá zmenu odporu o viac ako 10 percent).

Kovové tenzometre

Na Obr. je naznačená konštrukcia tenzometra s voľným drôtikom a vlastnosti používaných materiálov. Drôtiky sú o priemere 5 až 150 μ m a sú voľné, ako ukazuje obrázok, alebo častejšie uchytené medzi sústavou držiakov alebo vo forme mriežky prilepenej na podložke, ktorá sa celá prilepí na meraný objekt. Hodnota odporu sa pohybuje od 50 Ω do 5 k Ω . Výroba je náročná. Snímače sa používajú najmä na meranie deformácií, tlakov, tlakových síl, zrýchlení a pod.

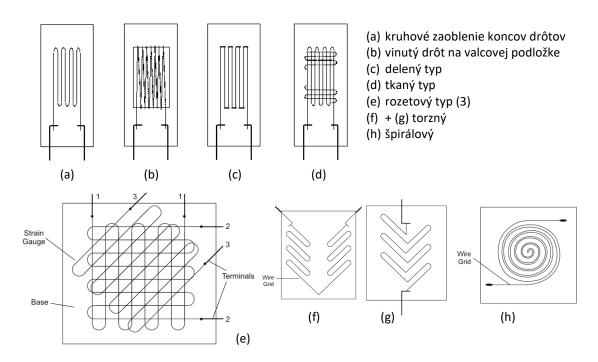

Materiál	Zloženie	K - faktor
Konštantán	60 % Cu + 40 % Ni	2,0 - 2,1
Manganin	84 % Cu + 12 % Mn + 4 % Ni	0,47 - 0,5
Nikelchróm	80 Ni + 20 % Cr	2,1 - 2,3
Platina	podľa čistoty	4,1 - 4,6
Uhlíková oceľ	99,5 % Fe + 0,5 % C	3,5 - 4,5
Izoelastik	55,5 % Fe + 36 % Ni + 8 % Cr + 0,5 % Mo	2,8 - 3,6

Obr. Drôtikový tenzometer a používané typy materiálov

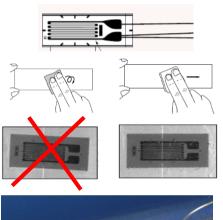
Základné typy lepených odporových tenzometrov sú znázornené na Obr. Chyba! **Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom.**.2. Postup a praktické zásady ohľadom pripevnenia

tenzometra k meranému objektu sú zhrnuté na Obr. Chyba! **Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom.**.3.

Obr. Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..2 Základné typy lepených odporových tenzometrov

Fóliové a tenkovrstvové tenzometre sú vytvárané priamo na mechanicky namáhanej podložke snímača (techniky: sieťotlač, vákuové naparovanie, katódové naprašovanie a iné chemické a fyzikálno-chemické metódy vytvárania a tvarovania vrstiev). Sú vyrábané fotolitograficky odleptaním naparenej kovovej fólie na podložke z plastu (hrúbka fólie je 1-10 μm, hrúbka podložky je 10 μm a viac). Povrch je chránený plastickou fóliou, po nalepení dobre kopírujú meranú deformáciu. Prúdová zaťažiteľnosť je do 100 Amm². Ako nosná izolačná podložka sa používa špeciálny papier s veľkým modulom pružnosti, umelé hmoty, azbest, sklené tkaniny, sklolaminát, syntetické a epoxidové živice, sľuda, keramika a iné. Medzi parazitné vplyvy pri lepených kovových tenzometroch zaraďujeme napríklad teplotu pracovného prostredia, vlhkosť, prenos deformácie z namáhaného telesa na nalepený tenzometer a pod. Dlhodobé zaťaženie mení veľkosť odporu tenzometra – ide o tzv. plazivý efekt (angl. *Creep Effect*). Stredná doba života odporového tenzometra je tak určená predovšetkým kvalitou lepidla, ochranou pred vlhkosťou a teplotou. Príklad fóliového tenzometra, ktorý je určený na meranie relatívnych tangenciálnych a radiálnych deformácií, je uvedený na Obr. Chyba! **Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom.** 4.

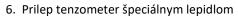

- merací objekt a účel

 2. Priprav povrch odstráň h
 - 2. Priprav povrch odstráň hrdzu a dokonale vylešti, príp. použi kyseliny či udržiavacie roztoky

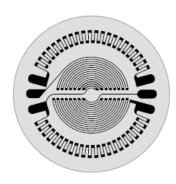
1. Vyber model tenzometra vhodnej dĺžky vzhľadom na

- 3. Vyznač správnu orientáciu na povrchu objektu
- 4. Priprav tenzometer k montáži, použi špeciálnu lepiacu pásku
- 5. Umiestni tenzometer na objekt rovne a so správnou orientáciou

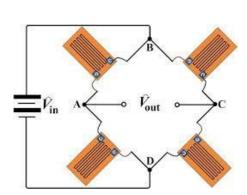

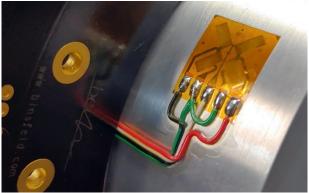
- 7. Pripoj prívodné vodiče ku svorkám
- 8. Vyrob povrchovú ochranu prelakuj (napr. lodný lak) alebo nasprejuj (napr. izolačný nanosprej) a prípadne daj kryt

Obr. Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..3 Príklad postupu aplikácie tenzometra

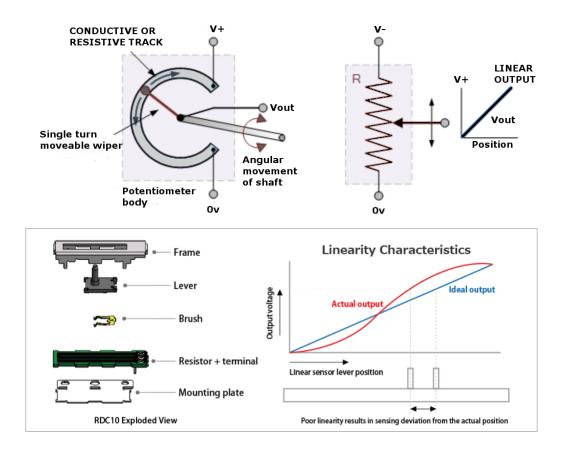
Obr. **Chyba! Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom.** 4 Fóliový tenzometer – príklad konštrukcie

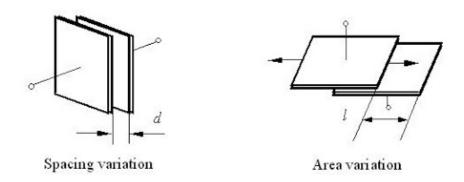

Snímače polohy, posunutia a deformácie

Odporové snímače polohy - základom sú odporové potenciometre, ktorých bežec posúvajúci sa po odporovej dráhe je mechanicky spojený s predmetom, ktorého polohu meriame. Dráha je realizovaná na nosnej izolovanej podložke, na ktorej je navinutý smaltovaný drôt, po ktorom sa pohybuje kontakt, alebo nekovový odporový element tvorený najčastejšie vodivým plastom CP (conductive Plastic – vodivé plnidlo zalisované v termoplaste). Ich prednosťou je vysoká rozlišovacia schopnosť a veľká životnosť. Drôtové potenciometre vykazujú väčšiu robustnosť a elektrickú zaťažiteľnosť. výhody oboch spája hybridná technológia, ktorá je použitá pri niektorých druhoch viacotáčkových potenciometroch. Odporový snímač polohy pracuje ako napäťový delič s deliacim pomerom určeným meranou polohou. Vyhodnocovacie obvody preto stanovujú zmenu napätia (prúdu) obvodu odporového snímača štandardnými metódami používanými pri meraní odporov.

• Kapacitné snímače polohy - metóda využíva prevod meranej veličiny na zmenu parametra určujúceho kapacitu kondenzátora. Tá je daná geometriou elektród a permitivitou priestoru, v ktorom sa uzatvára elektrické pole. Pre vyhodnocovanie zmeny kapacity C kondenzátora je možné využiť zmenu vzdialenosti elektród d, zmenu účinnej plochy prekrytia elektród S alebo zmenu pomernej permitivity dielektrika.

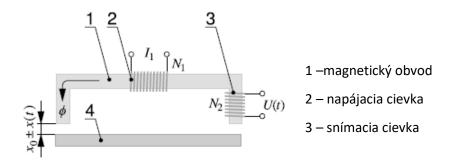
• Indukčné snímače polohy - Činnosť indukčných snímačov je založená na využití Faradayovho zákona pre indukované napätie. Polohu je možné stanoviť na základe rýchlosti časovej zmeny magnetického toku .

Indukčný snímač je primárne navrhnutý na detekciu prítomnosti kovových predmetov. Jeho fungovanie je založené na princípe elektromagnetickej indukcie. Keď sa kovový predmet priblíži k detektoru, mení elektromagnetické pole snímača, čo vedie k zmenám v jeho výstupe, konkrétne k indukcii elektromotorického napätia podľa Faradayovho zákona elektromagnetickej indukcie:

$$u_i = -N \cdot \frac{d\,\Phi}{dt} \, [V], \eqno(Chyba!)$$
 Dokument neobsahuje žiadny text so zadaným štýlom..9)

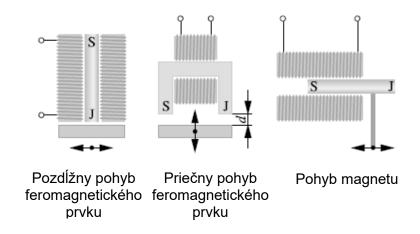
kde N je počet závitov cievky, Φ [Wb] je magnetický tok, a t [s] je čas. Znamienko mínus vyjadruje smer indukovanej elektromotorickej sily. Časová zmena napovedá, že povaha javu je dynamická.

V prípade týchto snímačov dochádza ku zmene magnetického toku najčastejšie zmenou impedancie magnetického obvodu. Princíp je znázornený na Obr. . Ide o riešenie s nepohyblivou cievkou. Napätie indukované v snímacej cievke je dané časovou zmenou magnetického toku podľa vzťahu (11.1), kde by sme dosadili počet závitov N_2 .

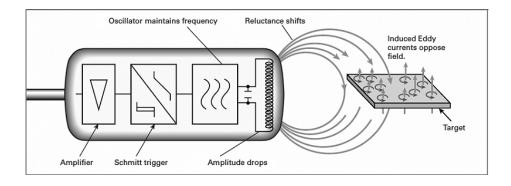

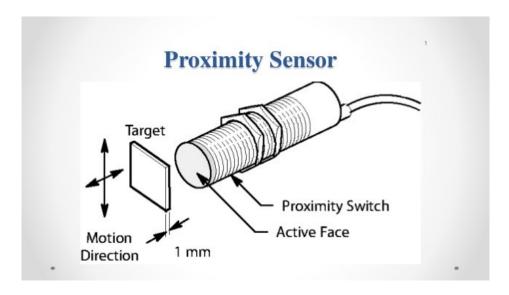
Obr. Elektromagnetický snímač Chyba! Nenašiel sa žiaden zdroj odkazov.

Obr. uvádza rôzne spôsoby, ako možno meniť impedanciu magnetického obvodu. Môže sa odvodzovať od rôznych pohybov feromagnetického elementu alebo magnetu samotného. Príkladom môže byť napríklad indukčný snímač otáčok – na rotujúcej časti je umiestnený magnet a zmenou magnetického poľa pri priblížení a nasledujúcom vzdialení magnetu od snímacej cievky sa v nej indukuje napäťový impulz. Také usporiadanie sa používa napríklad pri bicykloch alebo turbínových prietokomeroch (permanentný magnet sa umiestni na magneticky nevodivý materiál).

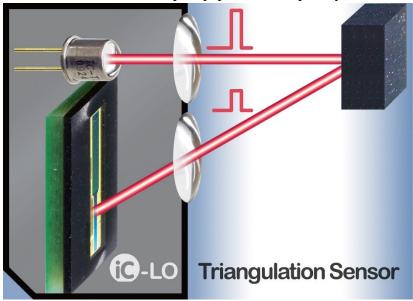

Obr. Zmena impedancie magnetického obvodu

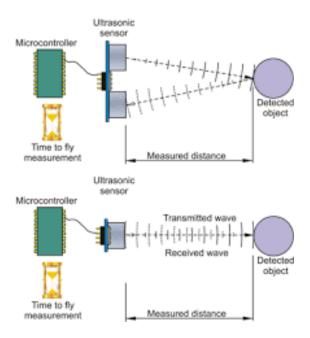

• Optické snímače polohy - princípy optiky umožňujú konštrukciu miniatúrnych snímačov polohy s vysokou rozlišovacou schopnosťou, limitovanou javmi pri ohybe svetla (rádovo μm). Základnou prednosťou je necitlivosť voči elektromagnetickému rušeniu a galvanické oddelenie meraného objektu a meracieho obvodu. Pri prenose informácií optickými vláknami je možné použitie v horľavých a výbušných prostrediach. Zdrojom žiarenia sú luminiscenčné alebo laserové polovodičové diódy, snímacie prvky (fotodiódy, fototranzistory, CCD snímače). Optické snímače polohy delíme na snímače pre spojité meranie polohy a snímače pre nespojité vyhodnocovanie.

Ultrazvukové snímače polohy - pracujú na princípe merania času, za ktorý prijímač zaznamená ultrazvukový impulz generovaný vysielačom a odrazených od snímaného objektu. Dva základné funkčné bloky sú vysielač ultrazvuku – magnetostrikčný menič pre nízke frekvencie alebo piezoelektrický snímač pre vysoké frekvencie a prijímač ultrazvuku, ktorý mení odrazené mechanické kmity na elektrické.

Indukčné snímače

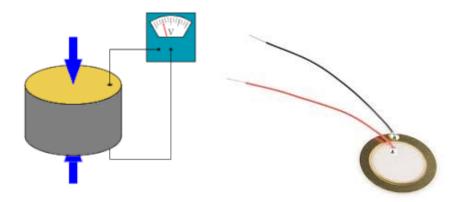
Fyzikálne princípy snímačov

Snímač je vo všeobecnosti prevodník neelektrickej veličiny na elektrický signál. Pred generovaním výstupného elektrického signálu je potrebné vykonať jeden alebo častejšie niekoľko transformačných krokov. Tieto kroky zahŕňajú zmeny energie, pričom finálny krok musí produkovať elektrický signál v požadovanom formáte. Rozlišujeme dva typy snímačov: aktívne a pasívne. Aktívny snímač je taký, ktorý priamo konvertuje neelektrický veličinu na elektrický signál. Väčšinou však nie je možný priamy prevod na elektrický signál, a tak je požadovaná transformácia vo viacerých krokoch.

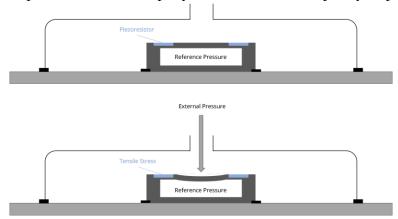
Základné fyzikálne princípy snímačov sú nasledovné:

Elektromechanické princípy snímačov

• Piezoelektrický jav – pri ktorom v kryštalických dielektrikách (napr. kremeni) vzniká mechanickou deformáciou elektrický náboj. Naopak, elektrické pole v týchto dielektrikách vyvoláva mechanické deformácie. Piezoelektrický jav vykazuje mnoho látok. Využíva sa najmä pri elektrických snímačoch tlakov a vibrácií. Pri silnom stlačení piezoelektrických materiálov sa uvoľní krátkodobý potenciál rádovo až desiatky kilovoltov. Na tomto princípe sú vyrábané piezoelektrické zapaľovače, ktoré vydržia v prevádzke mnoho rokov.

 Piezoodporový jav - pri pôsobení ťažnej, tlakovej, šmykovej, ohybovej alebo torznej sily na teleso dochádza k jeho deformácii. Väčšina elektricky vodivých materiálov vykazuje pri deformácii zmenu elektrického odporu. V takto vytvorených rezistoroch sa pri deformácii mení pohyblivosť nosičov náboja a tým aj vodivosť.

• Elektrostrikčný jav - pôsobením elektrostatických síl generovaných voľným nábojom na povrchu materiálu dochádza k jeho geometrickej deformácii – napríklad zmena hrúbky meracieho elementu (vybrúsená doštička z kremeňa, SiO2 a pod)

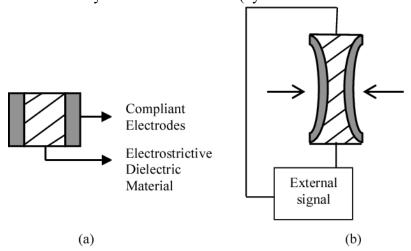
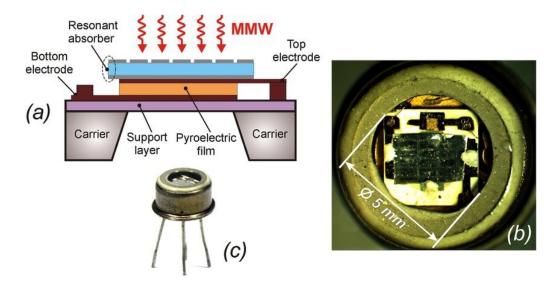

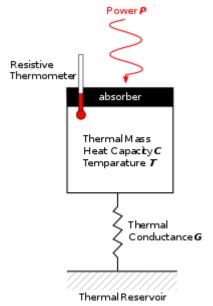
Figure 1. Schematic diagram showing (a) electrostrictive capacitive sensor without external signal (b) deformation in sensor after application of external signal.

Termoelektrické princípy snímačov

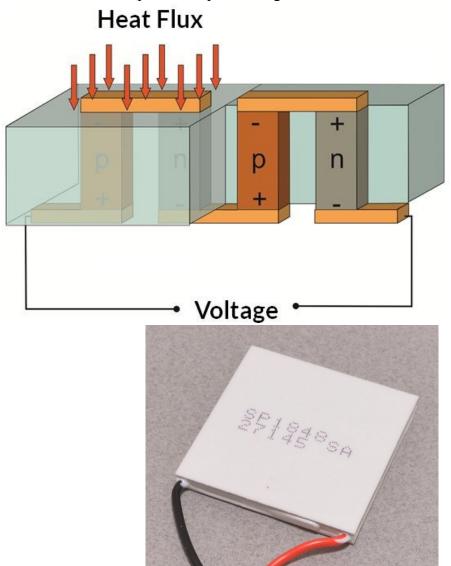
• Pyroelektrický jav - objavuje sa u materiálov, ktoré sú schopné generovať elektrický náboj ako odozvu na tepelný tok, t.j. pyroelektrický materiál sa vyznačuje spontánnou teplotnou závislosťou polarizácie materiálu. Zmeny teploty vyvolávajú zmeny elektrického náboja, pri ustálenom stave náboj zmizne.

 Bolometrický jav - dopadajúce infračervené žiarenie spôsobí zmenu ohmického odporu bolometrického elementu (polovodiča).

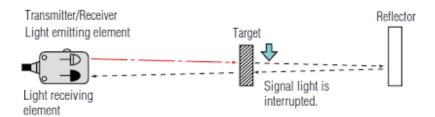
Seebeckov jav - ak sú spojené dva vodiče z rôznych elektricky vodivých materiálov do
uzavretého obvodu a ak majú spoje rôznu teplotu, preteká obvodom elektrický prúd. Ak
elektricky vodivé materiály (vodiče) majú rozdielne teploty na svojich koncoch,
vodičom začne pretekať tepelná energia.

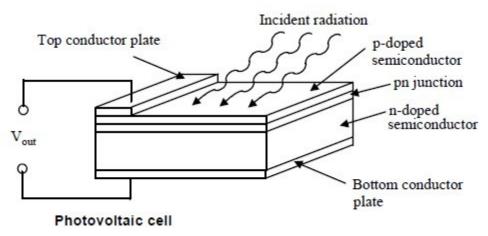
 Peltierov jav – inverzný k Seebeckovmu javu. Ak preteká jednosmerný elektrický prúd z vonkajšieho zdroja Seebeckovym obvodom, vzniká teplotný rozdiel medzi oboma spojmi.

Fotoelektrické princípy snímačov

Fotoelektrický jav – svetlo vhodnej vlnovej dĺžky pri dopade na kov alebo polovodič vyráža z atómov látky elektróny, ktoré sa potom voľne pohybujú v látke a zvyšujú jej vodivosť (vnútorný fotoelektrický jav) alebo opustia látku (vonkajší fotoelektrický jav). Jav sa využíva napríklad pri konštrukcii fotodiód alebo fototranzistorov.

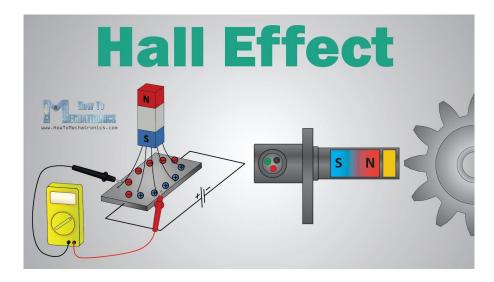

 Fotovoltický jav - Dopadajúci fotón svetla príslušnej vlnovej dĺžky "vyrazí" (vygeneruje) voľný elektrón. Tie pohybom k jednotlivým elektródam vytvárajú elektrický prúd.

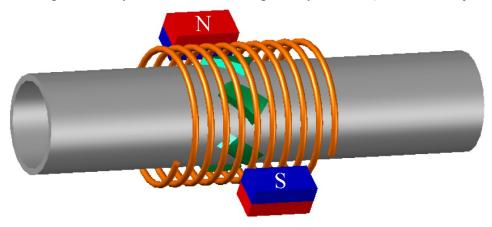

Magnetoelektrické princípy snímačov

• Hallov jav - vznik potenciálového rozdielu na elektródach polovodičovej doštičky, ktorou prechádza elektrický prúd a súčasne sa nachádza v magnetickom poli s magnetickou indukciou neparalelnou (často kolmo pôsobiacou) so smerom vektoru prúdovej hustoty, charakterizovanom tzv. Hallovým napätím. Hallov jav sa používa na meranie magnetických polí, prúdu (bez kontaktu), na bezkontaktné spínanie v elektrotechnike a podobne.

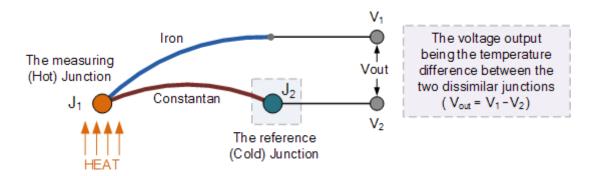

• Magnetostrikčný jav – pôsobením magnetického poľa dochádza k zmene geometrických rozmerov feromagnetických látok (bežne nikel a jeho zliatiny).

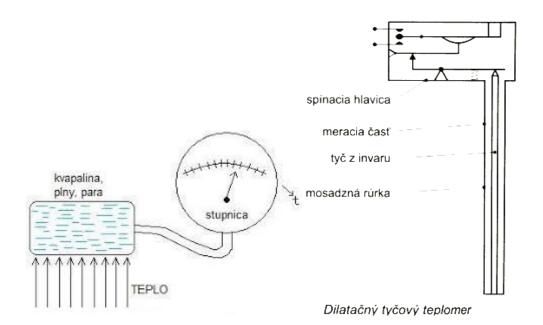

Snímače teploty, tlaku a prietoku.

• Termoelektrické snímače teploty (termočlánky) - založené na vzniku termoelektrického napätia v styku dvoch rôznych kovov resp. polovodičov, ktorých konce sú umiestnené v prostrediach s rôznou teplotou. Sú zdrojom termoelektrického napätia, ktoré závisí od použitých kovov a od rozdielu teplôt na spojenom konci a voľných koncoch. Výstupné termoelektrické napätie je úmerné teplote, táto závislosť však nie je vždy lineárna.

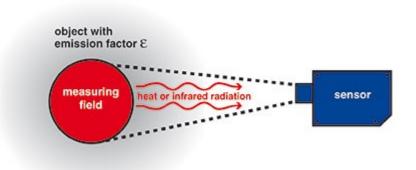

• Dilatačné snímače teploty - princípom funkcie dilatačných snímačov teploty je zmena dĺžky alebo objemu meranej látky pôsobením teploty. Bežné sú kovové (tyčový a bimetalický teplomer) a kvapalinové. Tyčový teplomer využíva vo funkcii snímača teploty dilatačnú rúrku s jedným koncom pevne fixovaným a druhým voľným koncom umiesteným v meranom prostredí. Bimetalický teplomer je založený na rôznej teplotnej rozťažnosti dvoch rôznych kovov. Je tvorený dvoma pásikmi po celej dĺžke spojenými (spájkovaním, zváraním), pričom jeden z dvoch koncov je pevne fixovaný. Pri zmene teploty sa tento dvojitý pásik deformuje do oblúka tak, že materiál s vyššou rozťažnosťou je na vonkajšej strane. Kvapalinový teplomer je založený na závislosti objemovej rozťažnosti kvapalín účinkom teplotných zmien.

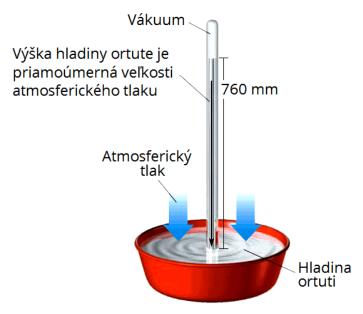

- Tlakové snímače teploty princípom je teplotná závislosť zmeny tlaku meranej látky v uzavretom objeme snímača. Snímač sa skladá z troch častí: stopka zakončená nádobkou vloženou do meraného prostredia, spojovacie kapiláry, prevodník, ktorým býva membrána, vlnovec, alebo Bourdonova trubica. Deformácia prevodníka zmenou tlaku náplne v závislosti na teplote zodpovedá snímanej teplote.
- Snímače pre bezdotykové meranie teploty princíp spočíva vo vyhodnotení energie elektromagnetického žiarenia vysielaného povrchom skúmaného telesa. Pri meraní jeho

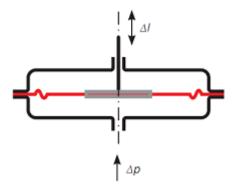
teploty sa využíva viditeľná časť spektra v rozmedzí 400 nm – 760 nm, infračervená oblasť do 30 μm, tomu zodpovedá rozsah teplôt (- 40°C do 10000°C). Snímač na ktorý toto žiarenie dopadá, ho súčasne odráža, prepúšťa a pohlcuje, takže k vyhodnoteniu je použitá iba pohltená energia. K prednostiam bezdotykového merania teploty patrí neovplyvňovanie meraného prvku snímačom a tým možnosť merania v extrémnych podmienkach a prostrediach, ktoré by na dotykové snímače kládli veľké technické nároky (výroba ocele, skla). Ďalej je možné merať teploty pohyblivých prvkov, prípadne obtiažne dostupných prvkov. Presnosť merania je obmedzená stanovením vlastností meraných prvkov. Hlavná oblasť merania teploty bezkontaktnými teplomermi je v rozsahu 1000 - 2500°C.

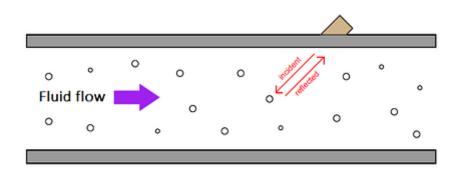
• Kvapalinové tlakomery - určujú tlak z výšky alebo rozdielu výšok stĺpcov kvapaliny v nádobách vhodného tvaru (U – trubice, prstenec, nádoba s uzavretým, otvoreným, zvislým alebo skloneným ramenom). Meraný tlak pôsobiaci na hladinu je vyrovnávaný hydrostatickým tlakom stĺpca kvapaliny (destilovaná voda, lieh, alebo v minulosti ortuť). Technicky najrozšírenejšou aplikáciou kvapalinových tlakomerov sú snímače tlakovej diferencie pri meraní prietoku. Tlakomer je realizovaný nádobou tvaru U – trubky s vloženým plavákom, ktorého zvislý pohyb je hrebeňovým ozubeným prevodom a magnetickou spojkou prenášaný na stupnicu ukazovacieho alebo zapisovacieho prístroja. V súčasnosti je nahradzovaný snímačom s elektrickým vyhodnocovaním tlakovej diferencie na princípe zmeny kapacity diferenciálneho kondenzátora.

- Deformačné tlakomery tlak určujú z deformácie meracieho prvku v lineárnej časti deformačnej charakteristiky, popisujúcej závislosť jeho zdvihu na pôsobení tlaku. Sú to najpoužívanejšie snímače tlaku vzhľadom ku konštrukčnej jednoduchosti a tým aj cene, spoľahlivosti a vyhovujúcej presnosti.
- Membránový tlakomer vo funkcii snímacieho prvku používa membránu.

- Magneticko-indukčný prietokomer je použiteľný pre všetky vodivé kvapaliny ako sú voda, kyseliny, lúhy, suspenzie a iné. Princíp fungovania je nasledovný: akonáhle elektricky nabité častice kvapaliny začnú prechádzať umelým magnetickým poľom vytvoreným dvoma cievkami, indukuje sa elektrické napätie. Toto napätie, zachytené dvoma meracími elektródami, je priamo úmerné rýchlosti prúdenia, a tým tiež veľkosti objemu prietoku.
- Ultrazvukový prietokomer využíva dva senzory umiestnené proti sebe v meracej trubici. Každý senzor môže striedavo vysielať a prijímať ultrazvukové signály pri súčasnom meraní času prenosu signálu. Akonáhle kvapalina v trubici začne prúdiť, prenos signálov sa zrýchli v smere prúdenia, ale spomalí sa v opačnom smere. Rozdiel času prenosu meranom týmito dvoma senzormi je priamo úmerný rýchlosti prúdenia.

Snímače hmotnosti, sily a krútiaceho momentu.

• Piezoelektrický snímač - je založený na piezoelektrickom jave, pri ktorom deformáciou kryštálov dielektrík, ktoré nie sú stredovo súmerné vzniká polarizáciou viazaný náboj.

Použité zdroje:

 $http://www.kis.fri.uniza.sk/\sim ludo/e-Publikacia/elektronika/kap1/elektronika.html\\ \underline{http://www.senzorika.leteckafakulta.sk/?q=node/110}$

J. Fraden: Handbook of Modern Sensors, Springer, 2004 http://www.spslevice.sk/ucebnice/SOC/SOC%20-%20PRI/Uciva_tematickeho_celku_13.htm Janota A., Nemec D., Kuchár P. Senzorová technika. 2024.